

Sant Esteve Sesrovires

www.sesrovires.org

Maig 2009

Jaume Campabadal

Benvolguts veïns i veïnes:

Els ajuntaments del Baix deuen a bancs i caixes més de 52 milions. Segons les dades fetes públiques per primer cop pel Ministeri d'Economia i Hisenda i publicades en el suplement "Al dia" de *Regió7*, el deute de l'Ajuntament de Sant Esteve, a 31 de desembre de 2008, amb bancs i caixes exclusivament (i deixant a banda els deutes amb proveïdors i contractistes) era de **5,194 milions d'euros**. Tenint en compte aquestes dades del deute viu amb la població, Sant Esteve "era" el segon més endeutat, amb 752,43 euros per habitant (6.903 veïns).

Malauradament aquestes dades són a 31 de desembre, ja que a 30 d'abril de 2009 cal afegir-hi, com a mínim, un crèdit de **8.000.000 d'euros** per acabar la residència. Això situa l'endeutament amb els bancs en **13.194.000 euros**. Que per habitant se situa en **1.911,34 d'euros per sesrovirenc**. Per a la vostra informació, l'Ajuntament que més deute tenia era el d'Esparreguera amb **856 euros** per habitant.

Un endeutament tan alt és molt perillós i molt negatiu per a un ajuntament com el nostre. És un gran llast per al futur i un obstacle considerable per a futurs projectes. Recordeu que els actuals sembla que estan pràcticament aturats. Potser per falta de pagament?

La diferència és que altres ajuntaments sí que estan prenent mesures per sortir d'aquesta situació difícil, i en canvi creiem que l'equip de govern de l'Ajuntament de Sant Esteve continua amb la seva actitud prepotent i mentidera. Ens volen vendre motos i posen **enormes cartells de gust dubtós com el de la plaça Xic Mateu**, que pel que diu del "Gobierno de España", amb un cartell penjat al taulell d'anuncis del darrere n'hi hauria prou: està tot en blanc!

Possiblement si veieu la realitat que us transmeten des d'*El Sesrovirenc* o des de *TV10* o des del propi consistori, us quedareu de pedra o potser dubtareu que aquesta informació sigui verídica. Per desgràcia, no ens inventem res.

Entenem que han malbaratat una oportunitat de fer bé les coses en temps de bonança. Ara toca rigor, contenció, **ajustant les despeses als ingressos**. Gestió, serietat i sobretot dir les coses com són i no negant les evidències és el que demanem al consistori. Consens i tots els grups units per afrontar aquesta situació.

Jaume Campabadal / Jordi Salvador

Grup Municipal de CIU

RAMON TREMOSA

28 ÈNA TROBADA DE LA GENT GRAN

Tal com estava programat, el passat 14 de maig és va realitzar la trobada per la Gent Gran, amb un recorregut direcció Platja d'Aro i Palamós.

L'expedició constava de vuit autocars amb un grup de veïns entre 400 i 450 tots empadronats i residents al municipi amb edats superiors als 65 anys. Com a condició per a participar a l'excursió tota persona havia de acreditar un empadronament mínim d'un any. Al meu criteri crec que és excessiu i cal considerar a tota la gent gran que paga els seus impostos i taxes municipals.

Aquesta sortida, ja tradicional, es va iniciar durant el transcurs del primer Ajuntament democràtic, i que volia homenatjar el treball desenvolupat per la gent gran. La població ha crescut i seguint intenció inicial ens trobem avui, amb una sortida multitudinària.

Deixem aquest preàmbul i parlem del dia d'esbarjo que majoritàriament tothom, en té un bon record, malgrat això voldria considerar diferents conceptes a millorar:

1.- El viatge cansat, pesat i amb estones perdudes degut al nombrós grup

2.- En l'autocar, que un servidor viatjava, les explicacions donades per l'hostessa foren exclusivament en castellà

3.- El conductor va notar que un grup feien excessiva gresca apujant el to de veu i discretament va posar música ambiental. Un servidor, va facilitar un cd amb música de casa nostra a l'hostessa i xofer i van accedir de posar-lo. En va sorprendre el poc respecte del grup manifestant a viva veu que retiressin el cd per a escoltar altre música, ja que les sardanes perjudicava la seva oïda i els hi donava

son. El conductor es va veure obligat a retirar el cd. Hi ha moltes maneres de dir les coses sense perdre el respecte a ningú

4.- En quan a l'esmorzar i el dinar, la col·locació de la gent va resultar lenta degut al gran grup de participants a la sortida

5.- Els desdijuni va ser normal, en el dinar es van passar molts pica-pica excel·lents. Un complet tall de carn, bones postres, begudes de vi i cava, finalitzant amb cafès i licors. En definitiva un menú completíssim, ja que calia omplir com vulgarment

es diu el pa i tenir el personal satisfet i content pel que convingui.

6.- Em va sorprendre la massiva participació de l'equip de govern del PSC local, deixant de banda als partits de l'oposició. Em pregunto: Que no hi tenien dret?. Estaven exclosos? Es varen convidar i no veren correspondre a la invitació?

7.- Tenint en compte l'actual situació econòmica, calia tant despilfarro? o tot al contrari, reduir impostos que afecten a tots el ciutadans, acabar les obres de la residència, condicionar l'accés i espai del parc Canals i Nubiola, reformar la plaça de l'Església,...

A criteri personal estimo un cost total de la sortida d'uns 22.500 euros (aproximadament 3.750.000 pessetes).

En definitiva benvinguts a Sant Esteve i esperem no perdre la nostra identitat

Josep-Andreu Bosch i Cavallé

UN GOVERN ESTELAR

Tenim un govern de 5 estrelles, o més ben dit, són ells els que es posen les estrelles, però alerta que no s'estavellin.

Amb un govern amb majoria, amb obsessió! per l'oposició, és difícil poder-hi treballar, però no impossible. Nosaltres tenim el dret d'informar (evidentment del que a ells no els interessa sentir), de col·laborar, ajudar i posar les nostres idees per millorar el poble, amb tots els nostres respectes i honestedat. Per a tots els que no estan enlluernats i toquen de peus a terra, no per anar de manera partidista, sinó per al poble.

L'únic partit que en el seu butlletí ha presentat el senyor alcalde demanant l'afiliació ha estat el del govern actual. Com es pot interpretar, això? Ser del partit de què serveix? Si no és partidisme i electoralisme, què és?

Respecte al POUM, fa anys que ja tocava.

Millores als barris: la Coma, el Pou del Merli... fa anys que ja tocava.

Millores d'urbanisme: fa anys que ja tocava.

Però en aquells anys sembla que tocava especular en terrenys per guanyar diners i gastar-los innecessàriament. I ara què toca? Demanar-los i endeutar-nos, els diners d'altres partides fer-los servir per al pla d'ocupació, endarrerir i aturar obres. Però continuarem tenint un govern municipal de 5 estrelles.

Gloria Beckers

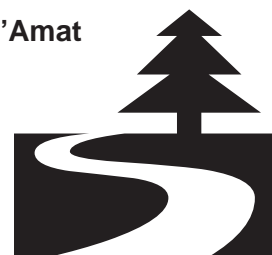
LAS BICICLETAS NO SON SÓLO PARA EL VERANO.

En los tiempos que corren y ante esta gran recesión económica en la que vivimos, adaptar nuestros desplazamientos a las circunstancias, no es difícil, pero si es imposible si los ayuntamientos no adecuan las vías de desplazamiento que sus vecinos necesitan, a las características del entorno que gobiernan.

Caso práctico para la Alcaldía es la comunicación que los vecinos de Ca n' Amat tenemos para poder llegar al núcleo urbano, estación de ferrocarril o a la zona del colegio público Viña del Sastret, debido a que las vías de acceso son precarias e incluso peligrosas para los vehículos a motor, **pero**.....¿Que sería de nosotros si nuestro único medio de transporte fuera el desplazamiento a pie o bicicleta? ¿Cree Ud., Sr. Alcalde que podemos arriesgarnos a que uno de nosotros se desplace en estos medios e incluso pretende que sea un atleta cualificado para tener el suficiente aliento y atravesar todas las dificultades que existen en los caminos o vías que nos rodean?.

Estoy hablando de personas sin ningún tipo de reducción en su movilidad, ya que el resto, hace tiempo que Uds. no se ocupan de ellos.

Un vecino de Ca n' Amat

UNA INICIATIVA INTERESANTE.

Durante los últimos tiempos hemos disfrutado de una iniciativa consistente en la realización de una serie de conciertos en el casal de Ca n' Amat .Como madre de un adolescente tengo que felicitar a los promotores de esta idea que durante unos cuantos fines de semanas han permitido a los jóvenes, tanto de Ca n' Amat como de Sant Esteve, reunirse y disfrutar del ocio sin tener que ponerse en riesgo con la utilización de vehículos, para trasladarse a otras poblaciones a horas intempestivas, con toda la problemática que esto conlleva.

Ante todo Sr. alcalde gracias por pensar en los jóvenes de los barrios, espero que esta iniciativa no se quede en una anécdota y pueda tener continuidad. Pues se aproxima un tiempo muy adecuado para seguir desarrollando esta iniciativa durante todo el verano; en estos momentos tenemos después de muchos años un casal que por fin funciona de verdad.

¿No cree Sr. Alcalde que sería bueno dar continuidad a esta opción de ocio?. Estoy segura que disfrutarían todos los padres y vecinos de Ca n' Amat , y a la vez se podría ampliar la terraza del casal mediante carpas para que todos saboreáramos las deliciosas noches de verano.

Señor Alcalde le invito a que reflexione sobre esta posibilidad, al tiempo que le felicito por una iniciativa interesante.

Ana Jimenez

SACKLETON

Què podria dir sobre la crisi que no hagi ja sortit en tots els àmbits de comunicació del nostre entorn? Des que no existia fins a ser la pitjor de la història. Tan aviat ens diuen que ja hem tocat fons com que encara ha d'arribar el pitjor. Ah, però ara tenim la grip del porc (amb perdó)!... Això sí que és greu!... Ja han mort 42 persones arreu del món!... Quina catàstrofe! Potser ens han de distreu-re de pensaments macro i microeconòmics més propers i de difícil solució. Però si al capdavant cada any mor més de mig milió de persones al món a causa de la grip comuna!

Malauradament, i ho dic perquè ja m'agradaria poder tenir la clau de volta per acabar amb la crisi i el patiment de tantes i tantes famílies, això no és al meu abast. Però malgrat tot sí que m'agradaria comentar un aspecte que, si més no, ens la pot fer menys feixuga. Fa poc menys de cent anys, al 1914, i després d'un període de grans exploracions en què s'havia arribat a conquerir els dos pols, un aventurer anglès va decidir fer-se a la mar per, tot arribant a l'Antàrtida, creuar el continent d'un extrem a l'altre. No tan sols no ho va aconseguir sinó que, tot just a la costa continental i a causa de l'entrada de l'hivern, va quedar-hi atrapat i el vaixell va acabar esclatant per la pressió del gel.

El fet no hauria passat de ser una tragèdia més de la llarga llista de la història de les grans exploracions si no hagués estat el fet que, gairebé dos anys més tard i després de patir molta fam i grans aventures, en Shackleton, que així es deia el personatge en qüestió, va aconseguir arribar sa i estalvi de nou a Anglaterra amb tota la tripulació.

No entraré en detalls, però vull fer esment que una tal singular aventura amb aquest desenllaç exitós ha estat

objecte de nombrosos estudis per tal de comprendre com va fer-s'ho el bon home per poder liderar un grup de naufrags famolencs sense que es produís un motí i acabessin menjant-se els uns als altres (és un dir...).

El fet és que, segons sembla, en Shackleton era un líder com pocs (tant de bo en tinguéssim alguns així al front de l'economia mundial!) i que va saber esperonar el grup i matenir la moral i l'esperança sense defallir amb un seguit d'estratègies que podem comentar amb més detall en una altra ocasió.

Però sí que voldria destacar que n'hi ha una, i amb això reprenem el fil de l'article, que caldria no perdre de vista en aquest moments que ens toca viure. Shackleton va aconseguir mantenir la moral de la tropa, entre altres coses, amb bon humor.

Sí, tal com ho llegiu. Fent que qualsevol excusa servís per fer una celebració.

Donant la volta a la dissortada situació i mirant-ne només la part positiva.

Fent que, tot i la poca esperança de sortir-se'n que tenien, cada moment fos viscut amb la millor alegria i sense deixar caure la moral ni un milímetre.

Ja que som "llatins", aprofitem-ho. No cal anar pel carrer fent gresca, però tampoc tancar-se a casa a plorar en un racó.

No perdem l'esperança, que per molt que ploqui sempre acaba sortint el sol.

I si hem d'estar-hi gaires dies, millor que sigui amb bon humor, que diuen que riure allarga la vida.

Jordi Salvador

Regidor del Grup Municipal CiU

ENS HO HAN DIT UNS OCELLETS

— **La transformació de la carretera BV224** podria no realitzar-se totalment, ja que el PMTB preveu diverses vies ràpides pel municipi. El quart cinturó pel nord i dos pel sud. D'aquesta manera la carretera de Piera esvendria d'ús local i per tant no aïllaria els barris del Pou del Merli, de Can Bargalló, de Can Prats ni els polígons.

— **És urgent un nou camp de futbol.** Com ja va denunciant el grup municipal de CiU, les instal·lacions esportives no són adients. Tots coneixeu els nostres projectes. Ara, la Federació de Futbol urgeix el poble a tenir un camp de futbol amb condicions mínimes, ja que el que tenim és del tot deficient i insuficient. Però resulta que allargant-lo un metre més es pretén satisfer totes les necessitats...

Forum Jove, un projecte ple d'errades tècniques injustificades, amb una disbauxa pressupostària i que avui per avui és un fantasma dins del poble, perquè l'Ajuntament no pot pagar al Contractista?

CiU va oferir abans d'adjudicar l'obra, reduir el cost de la mateixa en el 40%, ens van deixar de costat.

Les nostres magnífiques instal·lacions esportives, un femer per els nostres joves, tot brut i deixat, ja sigui aquí, com al pavelló, com al camp de futbol. Només pedaços.

CiU va oferir una àrea esportiva junt a la Chupa Chups, que permetia agrupar tots els esports i entitats i crear 400 places d'aparcament. Al poble, el jovent no importa.

Aquesta és la imatge que dona el nostre poble, entris per on entris, formigó i més formigó, una sortida endavant per poder tapar les vergonyes i els deutes amb ajut dels amics del partit.

CiU va oferir limitar els polígons industrials i construir pisos protegits, de propietat municipal. Lloguer barats per generar una rotació en les noves parcel·les. Es mengen tot el que és gras.

La **GRAN MENTIDA**, una residència aturada, com un fantasma dalt del turó, perquè el contractista no cobra les certificacions?. Una residència **que només té reserva de places garantides per 4 sesrovirencs i la resta a FER CUA I PAGAR**. Unes obres faraòniques amb 1.000.000 €per pagar un mur oblidat pels arquitectes en el projecte, i que surt de les butxaques dels sesrovirencs. Unes terres que contínuament s'esllavissen i que son una sagnia per un Ajuntament arruïnat. Una residència que ha costat 1.400.000,00 €d'indemnització per la nefasta gestió de l'Ajuntament.

CiU va oferir reduir el cost del projecte en un 40%, no varem ser escoltats. Ara, un crèdit de 8.000.000,00 €hipoteca el nostre futur per pagar aquest desastre.

Ferran Gallego i Mir
CiUtadà de Sant Esteve,
sense càrrec ni sou municipal.

ENREDANT ELS VEÏNS DE LA COMA?

Aviat sentireu que l'Ajuntament demana a la Generalitat prop de 3.000.000 d'euros per reformar el barri de la Coma. Està sota una actuació específica d'atenció especial per a barris molt degradats.

La generosa dotació per a tot Catalunya és la següent: any 2009, dos milions d'eros; any 2010 (aquest any es faran les eleccions al Parlament), sis milions d'euros. Any 2011: vuit milions d'euros. I finalment, anys 2012 i 2013, és a dir, al final de la pròxima legislatura, quaranta milions d'euros. Cada any fins arribar a 99 milions. Per tant, per als pròxims tres anys entre tots el pobles de Catalunya es repartiran 16 milions d'euros per arreglar el seus barris més degradats.

De tots aquests 99 milions d'euros, tan sols 30 milions es destinaran a municipis de menys de 10.000 habitants. Continuem parlant de tot Catalunya, per tant els fons que destinarà la Generalitat per arreglar tots els barris degradats de Catalunya en municipis de menys de 10.000 habitants queda de la manera següent :

Any 2009: 600.000 euros a repartir entre tots els pobles que presenten projectes i han estat escollits.

Any 2010: 1.800.000 euros a repartir entre tots els pobles que presenten projectes i han estat escollits.

Any 2011: 2.400.000 euros a repartir entre tots els pobles que presenten projectes i han estat escollits.

Any 2012: 12.000.000 euros.

Any 2013: 12.000.000 euros.

Tot això ho podeu verificar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya , el DOGC n° 5352, de 2 d'abril de 2009, pàgines 27939 a 27942.

Com veieu, aquí tenim un parany, simplement el titular facilet del molt que fan la Generalitat i l'Ajuntament, però la realitat és que amb aquests diners poca actuació es podrà fer.

El grup de CiU dóna suport a la sol·licitud d'ajudes, malgrat que pensem que en cas de que sigui concedides l'import quedarà molt lluny dels 3 milions d'euros que ens diuen des de l'Ajuntament

Jaume Campabadal
Regidor
Grup Municipal CiU

Llegint l'Alba

“**TODOS SOMOS VECINOS, SÍ, PERO NO PRIMOS...**”

¿Com és possible que una persona que fins ara tenia gairabé a tota la família treballant a l'Ajuntament, i a més els toquen pisos del sorteig de pisos joves quasi a meitat de preu sigui precisament la que ens recordi que els diners són de tots, que són públics, i ens titlla de deshonestos per defensar una associació de veïns? Perquè en la nostra opinió no trobem un exemple més clar d'una persona tan vinculada a l'executiva del PSC de Sant Esteve i al PSOE que hagi tret tant de benefici personal com aquesta d'això que alguns en diuen política. ¿Podria algú malpensar que si et fiques a la política col·locaràs tota la teva família a l'Ajuntament? ¿Accediràs a pisos subvencionats? ¿O és que estem davant de un veí de primera? ¿On és la falta d'honestedat política?

Jaume Campabadal (Regidor del grup Municipal de CiU)

ENLLUMENAT PÚBLIC

Vull recordar que a l'octubre s'acaba el termini d'aplicació de la llei de contaminació lumínica, per la qual els ajuntaments han tingut tres anys per modificar la il·luminació pública dels pobles i ciutats. Però encara hi ha zones com la Vinya la Passada on no s'han canviat els fanals com marca la normativa.

Com a exemple: l'aplicació a la Gleva està feta i també en el nucli urbà.

Un veí de la Vinya la Passada.